

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 12CoE/27/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8412209136
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 05. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Tóth
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2014:8412209136.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci oprávneného: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska č.5, Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpeného: TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Údernícka č.5, Bratislava, IČO: 36 613 843, proti povinnej: E. I., nar. XX.XX.XXXX, J. č. XXX, Y. L., o vymoženie sumy 1.699,93 Eur s prísl., o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Kežmarok č. k. 6 Er/898/2012 -16 zo dňa 22.4.2013, jednohlasne takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie súdu prvého stupňa.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa zamietol žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie (Ex 24722/12 zo dňa 23.10.2012) podľa § 44 ods.2 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti, v spojení s § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Vychádzal zo zmluvy - Žiadosti o vydanie a používanie pôžičkovej karty Quatro zo dňa 16.10.2005, vrátane príslušných obchodných podmienok, ktorú vyhodnotil ako spotrebiteľskú zmluvu a z exekučného titulu, ktorým je rozsudok Rozhodcovského súdu zriadeného pri Slovenskej hospodárskej komore, vydaný rozhodcom Mgr. Petrom Bertókom pod sp. zn. VP 80420/09 zo dňa 16.11.2011. Okresný súd konštatoval, že rozhodcovský súd odvodzoval svoju právomoc od neprijateľnej rozhodcovskej doložky, ktorá ako každá neprijateľná podmienka v spotrebiteľskej zmluve je neplatná. Neplatná rozhodcovská doložka spôsobuje nedostatok právomoci rozhodcovského súdu, čo má za následok nedostatok materiálnej vykonateľnosti exekučného titulu - rozhodcovského rozsudku. Exekučný titul je vydaný v rozpore so zákonom. Neprijateľnosť rozhodcovskej doložky spočíva podľa okresného súdu v tom, že núti spotrebiteľa - povinnú, aby riešila spory s dodávateľom výlučne v rozhodcovskom konaní, pričom rozhodcovská doložka je vopred pripravená dodávateľom - oprávneným.

Proti uzneseniu podal včas odvolanie oprávnený. Súd v prejednávanej veci prekročil rámec svojej preskúmvacej činnosti, ktorú mu zveril zákonom č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti. Právoplatný rozhodcovský rozsudok má tie isté vlastnosti ako právoplatný rozsudok všeobecného súdu Slovenskej republiky, z čoho vyplýva, že je prekážkou pre opätovné prejednanie veci. Je právne záväzný a po uplynutí lehoty na plnenie je vykonateľný, teda je spôsobilý byť podkladom pre výkon exekúcie. Poukázal na rozhodnutie Súdneho dvora C-40/08 a vzhľadom naň nemožno vyvodzovať z európskeho práva za súčasného právneho stavu záver, podľa ktorého by exekučný súd mal povinnosť preskúmať exekučný titul a nahradiť tak pasivitu spotrebiteľa, ktorý síce vedel o svojich právach, no neuplatnil si ich. Komunitárne právo neukladá vnútroštátnemu exekučnému súdu žiadne iné priame povinnosti preskúmať vecnú správnosť rozhodcovského rozsudku, okrem prípadu, že by bola narušená zásada rovnocennosti. V období do 31.12.2007 sa ustanovenia § 52 - 54 Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách vzťahovali len na kúpnu zmluvu, zmluvu o dielo a na iné zmluvy upravené v 8. časti Občianskeho zákonníka, ako aj na zmluvu podľa § 55 Občianskeho zákonníka. Zmluva o úvere bola upravená len v Obchodnom zákonníku (zákon č. 513/1991 Zb.) a v Zákone o spotrebiteľských úveroch č. 258/2001 Z.z.. V dôsledku toho sa na účastníkov úverovej zmluvy

nevzťahovala povinnosť uvedená v prechodnom ustanovení § 879f ods. 3 Občianskeho zákonníka. Novelizovaným ustanovením § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka sa nespravujú nároky vzniknuté pred 1.1.2008 a neposudzuje sa ani platnosť právnych úkonov vzniknutých pred 1.1.2008. To znamená, že pokiaľ pred dňom 1.1.2008 bola uzavretá zmluva o úvere, nie je možné práva a povinnosti vzniknuté pred 1.1.2008 z tejto zmluvy posudzovať podľa ustanovenia § 52 - 54 Občianskeho zákonníka. Právne vzťahy zo zmluvy o úvere uzavretej pred 1.1.2008 sa v súlade s § 261 ods. 1 písm. b/ Obchodného zákonníka spravujú Obchodným zákonníkom bez ohľadu na povahu účastníkov. Právna dovolenosť, či rozpor s dobrými mravmi môžu byť posudzované len podľa právnych predpisov platných v čase uzavretia zmluvy. Oprávnený zastával názor, že namietaným postupom a rozhodovaním súdu prvého stupňa dochádza k neoprávnenému zásahu do základného práva na súdnu ochranu a porušovaniu princípov právnej istoty, čím je oprávnenému znemožňované efektívne uspokojenie jeho pohľadávky v exekučnom konaní. Zároveň dal do pozornosti súdu aj dôvodovú správu k ustanoveniu § 53 ods. 4 písm. r/ Občianskeho zákonníka, z ktorej vyplýva, že úvaha a postup súdu nie je správny.

K odvolaniu oprávneného sa vyjadrila povinná písomným podaním zo dňa 14.3.2014, ktorá vyslovila s rozhodnutím okresného súdu súhlas a žiadala konanie zastaviť.

Odvolací súd podľa § 212 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 214 ods. 2 O.s.p. prejednal vec v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáhal jej preskúmania a dospel k záveru, že jeho odvolanie nie je dôvodné.

V súvislosti s odvolacou námietkou oprávneného o prekročení preskúmvavej právomoci exekučného súdu odvolací súd opätovne, ako už mnohokrát v takejto súvislosti, poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR z 21. 3. 2012 sp. zn. 6Cdo/1/2012, podľa ktorého neprijateľná rozhodcovská doložka je vždy dôvodom na odmietnutie vykonania exekúcie, a to aj v štádiu poverovania súdneho exekútora na výkon exekúcie. Princíp *vigilantibus iura scripta sunt* v spotrebiteľských veciach v konkrétnych súvislostiach ustupuje dôležitejšiemu princípu, ktorým je ochrana práv spotrebiteľa. V tejto veci Najvyšší súd SR judikoval, že rozhodcovský rozsudok vydaný v spotrebiteľskej veci je ako exekučný titul v rozpore so zákonom, ak rozhodcovská zmluva, či už uzavretá vo forme osobitnej zmluvy alebo rozhodcovskej doložky, na ktorej sa zakladá právomoc rozhodcovského súdu, nebola vôbec uzavretá alebo bola uzavretá neplatne. Nedostatok právomoci rozhodcovského súdu odvíjajúci sa od neexistencie či neplatnosti rozhodcovskej zmluvy má v spotrebiteľskej veci za následok materiálnu nevykonateľnosť rozhodcovského rozsudku. Takúto interpretáciu ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku vyžaduje účel právnej úpravy premietajúcej sa v právnych predpisoch na ochranu práv spotrebiteľa tvoriacich samostatné odvetvie práva, a to spotrebiteľské právo. Týmto účelom je odstránenie značnej nerovnováhy v právach a povinnostiach založených spotrebiteľskou zmluvou ku škode spotrebiteľa. K povinnostiam spotrebiteľa namietat' platnosť rozhodcovskej doložky v rozhodcovskom konaní Najvyšší súd SR doplnil, že princíp *vigilantibus iura scripta sunt* v spotrebiteľských veciach v konkrétnych súvislostiach ustupuje dôležitejšiemu princípu, ktorým je ochrana práv spotrebiteľa. To znamená, že aj keď účastník rozhodcovského konania, ktorým je spotrebiteľ, nevyužije možnosť spochybnit' existenciu alebo platnosť rozhodcovskej zmluvy podľa ustanovení Zákona o rozhodcovskom konaní, je exekučný súd oprávnený a zároveň povinný skúmať existenciu alebo platnosť rozhodcovskej zmluvy a v prípade zisteného nedostatku v tomto smere konštatovať rozpor rozhodcovského rozsudku so zákonom znamenajúcim materiálnu nevykonateľnosť tohto exekučného titulu. Takýmto postupom exekučný súd naplňa príkaz vyplývajúci z princípu ochrany práv spotrebiteľa.

Oprávnený v odvolaní neuznáva, že by išlo o spotrebiteľskú zmluvu a odôvodňuje to tým, že do 31. 12. 2007 sa ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách v § 52 - 54 Občianskeho zákonníka nevzťahovali na zmluvy o úvere. Za dôležité považuje, že zmluva o úvere ako absolútny obchod bola upravená v Obchodnom zákonníku a v Zákone o spotrebiteľských úveroch. Tento názor oprávneného nezodpovedá správneému výkladu a aplikácii príslušných zákonných ustanovení a nepriamemu účinku Smernice Rady č. 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Aj v čase uzavretia zmluvného vzťahu na základe žiadosti povinnej o vydanie a používanie pôžičkovej karty Quatro dňa 16.10.2005 zákon č. 634/1992 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v platnom znení v ustanovení § 23a ods. 1 upravoval typovou zmluvu, ktoré sa mali uzatvárať vo viacerých prípadoch, ak je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje. Rovnako ako Občiansky zákonník, aj uvedený zákon zakazoval dojednávať zmluvné podmienky, ktoré na škodu spotrebiteľa zakladajú nápadný nepomer medzi právami a povinnosťami zmluvných strán, ako tomu je v danom prípade. Nie je preto ani potrebné aplikovať nepriamy účinok Smernice na to, aby bolo možné konštatovať, že (pôvodný) oprávnený ako

dodávateľ, mal v čase uzatvárania zmluvy, explicitne zakázané dojednávať v spotrebiteľských zmluvách podmienky, ktoré spôsobujú hrubú nerovnováhu v právach a v povinnostiach v neprospech spotrebiteľa.

Odvolací súd sa stotožňuje s odôvodnením zo strany prvostupňového súdu, pokiaľ ide o zdôvodnenie neprijateľnosti rozhodcovskej doložky, podľa ktorej spotrebiteľ nemá na výber a je nútený podrobiť sa výlučne rozhodcovskému konaniu. O takýto prípad ide aj v predmetnej veci, pretože podľa čl. XI. obchodných podmienok, upravujúcich zmluvný vzťah účastníkov, zmluvné strany sa dohodli, že všetky spory, ktoré vzniknú z tejto zmluvy a v súvislosti s ňou budú rozhodované s konečnou platnosťou v rozhodcovskom konaní pred Stálym rozhodcovským súdom Asociácie bánk, a to podľa štatútu a rokovacieho poriadku rozhodcovského súdu. Rozhodcovská zmluva môže mať formu osobitnej zmluvy alebo formu rozhodcovskej doložky k zmluve. Rozhodcovská zmluva musí mať písomnú formu, inak je neplatná (§ 4 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní). Predmetná rozhodcovská zmluva, resp. doložka, nebola uzavretá v písomnej forme ako to predpokladajú vyššie uvedené ustanovenia, pretože v zmysle § 40 ods. 1, 3 Občianskeho zákonníka, ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný, pričom písomný právny úkon je platný, ak je podpísaný konajúcou osobou. Ani táto rozhodcovská zmluva tak, ako je uvedená vo obchodných podmienkach nebola v zmysle § 40 ods. 1, 3 Občianskeho zákonníka uzavretá v písomnej forme, a preto je neplatná. Nie je možné platne uzavrieť osobitnú písomnú zmluvu - rozhodcovskú zmluvu len odkazom na obchodné podmienky pre vydávanie a používanie kreditných platobných kariet. Keď došlo k postúpeniu pohľadávky, nemá to účinky univerzálnej sukcesie vo vzťahu k rozhodcovskej doložke, t.j. oprávnený nevstúpil do všetkých práv veriteľa, t.j. do rozhodcovskej zmluvy. Neexistuje potom rozhodcovská zmluva medzi oprávneným ako postupcom a povinným ako dlžníkom. Ak rozhodcovská zmluva nebola uzavretá platne, potom ani nebola daná právomoc rozhodcovského súdu rozhodnúť tento spor. Súd vždy podľa § 103 O.s.p. a kedykoľvek za konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci. V exekučnom konaní takouto podmienkou je existencia exekučného titulu. Exekučný titul vydal orgán, ktorý na to nemal právomoc, potom rozhodcovský rozsudok nemožno považovať za exekučný titul v zmysle § 41 ods. 1, 2 zák. č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov. Aj toto je dôvod, pre ktorý súd prvého stupňa musel rozhodnúť tak, ako to je uvedené v jeho rozhodnutí.

I z týchto dôvodov napokon odvolací súd konštatuje, že súd prvého stupňa nerozhodol nad rámec zverenej právomoci, že svojím postupom neodňal oprávnenému možnosť konať pred súdom a dostatočne zistil skutkový stav, preto potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne (§ 219 O.s.p.).

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.